

Feiten over de bontindustrie

Van 21 tot en met 23 januari 2014 organiseert het European Fur Information Centre (een pro-bont organisatie) ter promotie van bont een congres bij het Europees Parlement. In een advertentie¹ in een recente uitgave van Parliament Magazine wordt dit evenement gepromoot. De advertentie nodigde iedereen, ook de 'tegenstanders' uit om samen te discussiëren over dierenwelzijn, ethiek, duurzaamheid, economie en de toekomst van bont.

De Fur Free Alliance (FFA) – een internationaal samenwerkingsverband van gerespecteerde dierenbeschermingsorganisaties – neemt deze uitnodiging graag aan. Niet in de laatste plaats omdat het European Fur Information Centre haar tegenstanders op cynische wijze heeft doen overkomen als vandalen en extremisten. De bontindustrie doet zichzelf graag overkomen als een dierenvriendelijke, ethische, milieubewuste en duurzame industrie, helaas is dit verre van waarheid.

Deze briefing is opgesteld om Europarlementariërs en hun medewerkers een overzicht te geven van de onderwerpen en problemen die vanuit een dierenwelzijnperspectief geassocieerd worden met bontproductie.

1. Bontfokkerijen

Binnen de Europese Unie worden jaarlijks ongeveer 32 miljoen dieren gefokt en gedood voor de productie van bont.² De meeste voorkomende gehouden soorten, (nertsen, vossen en wasbeerhonden), zijn in wezen nog steeds wilde dieren. Er vindt nauwelijks selectie plaats op kenmerken als tamheid en aanpassingsvermogen voor gevangenschap.

Deze soorten zijn ongeschikt om gehouden te worden voor productiedoeleinden. De dieren zitten tijdens hun korte leven in draadstalen kooien om uiteindelijk vergast of geëlectrocuteerd te worden wanneer hun vacht op zijn mooist is. Hieronder volgt een uiteenzetting van de verschillende dierenwelzijnproblemen die een probleem vormen bij de productie van bont.

1.1. Nauwelijks selectie toegepast voor adaptatie aan gevangenschap

Nertsen, vossen en wasbeerhonden, zijn in wezen nog steeds wilde dieren.³ Zij zijn nauwelijks gedomesticeerd. Het Wetenschappelijk Comité voor dierenwelzijn en diergezondheid van de Europese Unie concludeerde het volgende in hun rapport *The Welfare of Animals kept for Fur Production* uit 2001:

¹ European Fur Information Centre advertisement, Parliament Magazine, 16th December 2013, pp. 3-4. <http://www.theparliament.com/digimag/issue381>

² http://www.efba.eu/fact_sheet.html

³ Farm Animal Welfare Council, UK. Press Notice, 4 April 1989.

“these species, in comparison with other farm animals, have been subjected to relatively little active selection, except with respect to fur characteristics. There has thus been only a limited amount of selection for tameness and adaptability to captive environments.”⁴

Nertsen en vossen zijn carnivoren en erg nieuwsgierige, actieve roofdieren met een complex sociaal leven. In tegenstelling tot andere soorten landbouwhuisdieren (vaak kuddedieren), zijn nertsen van nature solitair. Nertsen en vossen zijn beide territoriaal en gaan in het wild ver om hun territorium te verdedigen. Deze dieren zijn ongeschikt om te houden, laat staan in de intensieve veehouderij.

1.2. Houderij omstandigheden en aanbevelingen van de Raad van Europa

Dieren die gehouden worden voor de bontproductie worden doorgaans gehuisvest in lange rijen van draadstalen kooien in open ‘sheds’. Hun voedsel bestaat uit een pap van slachtafval dat bovenop de kooien wordt gespoten. Ze worden van water voorzien middels een waterslang met een drinknippel. Nertsen hebben een nestbox en soms minimale kooiverrijking zoals een pvc-buis.

En gemiddelde nertsenkooi is 70 cm lang, 40 cm breed en 45 cm hoog. Deze afmetingen zijn gebaseerd op de lengte van een mensenarm in plaats van de natuurlijke behoeftes van de nerts. Volgens de aanbevelingen van de Raad van Europa bedraagt de minimale benodigde ruimte voor een volwassen nerts 2550 cm², voor een volwassen nerts met jongen is dit ook 2550 cm², tot twee gespeende jongen is de benodigde ruimte 2550 cm² met 850 cm² extra per dier bovenop de twee jongen.⁵

Een kooi voor een poolvos bedraagt gemiddeld 1,1 m². Volgens de aanbevelingen van de Raad van Europa bedraagt de minimale benodigde ruimte voor een volwassen vos 0,8 m² en voor een volwassen vos met jongen 2,0 m². Tot twee gespeende jongen bedraagt de benodigde ruimte 1,2 m² met 0.5 m² extra per dier bovenop de twee jongen.⁶

1.3. Afwijkend gedrag

Aan de ethologische behoeften van dieren in de bontindustrie wordt niet voldaan. Hun huisvesting is monotoon en lichaamsbeweging wordt beperkt. De dieren zijn niet in staat om soorteigen gedrag te uiten. Voor vossen is het bijvoorbeeld onmogelijk om te graven en nertsen hebben geen toegang tot zwemwater en kunnen sociale contacten niet uit de weg gaan.

Als gevolg hiervan vertonen dieren in de bontindustrie stereotiepe gedragingen (zoals ijsberen langs de randen van de kooi, cirkelen/zwaaien met het hoofd, etc) en automutilatie (o.a. zuigen of bijten aan de staart of vacht).⁷ Infanticide en kannibalisme worden ook waargenomen.

⁴ Scientific Committee on Animal Health and Animal Welfare (2001) *The Welfare of Animals Kept for Fur Production*. pp 82-98, 185.

⁵ Standing Committee of the European Convention for the Protection of Animals kept for Farming Purposes (T-AP) Recommendation concerning fur animals, adopted by the Standing Committee on 22 June 1999

⁶ Ibid.

⁷ Scientific Committee on Animal Health and Animal Welfare (2001) *The Welfare of Animals Kept for Fur Production*. Pp 84-89.

Hoewel de bontindustrie beweert dat afwijkend gedrag verminderd is door (minimale) kooiverrijking,^{8,9} toont beeldmateriaal van recent onderzoek op bontfokkerijen in Denemarken,¹⁰ Finland¹¹ en Tsjechië¹² aan dat afwijkend gedrag en zelfveroorzaakte verwondingen nog steeds voorkomen op Europese bontfokkerijen.

Angst is ook een welzijnsprobleem bij dieren in de bontindustrie. Een recent Noors onderzoek toonde bijvoorbeeld aan dat een meerderheid van de nertsen en vossen angst vertoonden in plaats van vertrouwen als reactie op de tamheidstesten.¹³ Onderzoek toont aan dat pogingen om nertsen met minder stereotiep gedrag te fokken resulteert in dieren met meer angstgedragingen.¹⁴ Tenslotte, dieren die passief in hun kooi zitten of liggen lijden niet vanzelfsprekend minder. Een gebrek aan normaal gedrag kan ook een indicatie zijn voor slecht dierenwelzijn.¹⁵

1.4. Overige gezondheids- en welzijnsproblemen

Naast afwijkend gedrag toont recent onderzoek naar Scandinavische bontfokkerijen een reeks van ernstige gezondheids- en welzijnsproblemen aan:

- Ernstige, onbehandelde infecties aan de ogen, neus en oren;
- Afwijkingen aan het tandvlees waaronder zwellingen die de tanden geheel omkapselen en ernstig geïrriteerd tandvlees;
- Open wonden en verwondingen;
- Dieren met verloren ledematen en/of staart;
- Misvormde ledematen;
- Kannibalisme van nestgenoten of jongen;
- Rottende lijken die tussen de levende dieren in kooien lagen;
- Misvormde dieren;

⁸ Meagher RK, Mason GJ, Environmental Enrichment Reduces Signs of Boredom in Caged Mink. PLoS ONE 7(11), 2012.

⁹ Research suggests that cage enrichment is not necessarily a solution to poor welfare. See S.W. Hansen, B.M. Damgaard, 'Running in a running wheel substitutes for stereotypes in mink, but does it improve their welfare?', *Applied Animal Behaviour Science*, 118 (2009) 76-83

¹⁰ In 2009 and 2010, Danish organisation Anima published footage from Danish fur farms. The conditions documented included animals with large wounds, animals that exhibited stereotypic behaviour, cannibalism and general poor welfare. The following footage derives from one farm where more than 100 injured animals were found. <http://vimeo.com/20575309>

¹¹ Footage shot by the Finnish organisation, Oikeutta Eläimille, in 2011 depicted the suffering of animals on 83 fur farms. Amongst other things, this footage shows foxes with missing legs, pups eating their dead siblings, terrible gashes, injuries, stereotypical behaviour, cannibalism, lame animals, severe eye infections, gum infections, rotting corpses riddled with worms left in cages with living animals. <http://tarhauskielto.fi/investigation-into-fur-farms-in-finland-2011>

¹² Footage of poor welfare conditions on Czech fur farms obtained by Svoboda Zvířat in 2012. <http://www.protisrsti.cz/zabery-a-fotografie-z-kozeseinovyech-farem/cr/novy.htm>

¹³ Hovland, A. L. & Rød, A. S., Lynnekartlegging av norske pelsdyr 2011: resultater fra gjennomføring av fôrtesten på rev og pinnetesten på mink [Confidence mapping of Norwegian fur animals 2011: Results from feed test for fox and stick test for mink], Report to the Norwegian Fur farming Association, finished 29 June 2012. English summary http://dyreverv.no/english/articles_in_english/new_report_reveals_that_norwegian_foxes_and_mink_are_not_tame

¹⁴ M. Svendsen et al, 'Selection of stereotypic behaviour may have contradictory consequences for the welfare of mink', *Applied Animal Behaviour Science* 107 (2007) 110-119.

¹⁵ Can't stop, won't stop: is stereotypy a reliable animal welfare indicator?, Mason G J & Latham NR, *Animal Welfare* 2004, 13: S57-69

- Vervallen kooien met scherp draad en gaas dat uitsteekt in de kooi;
- Lege, vieze en of kapotte waterbakjes.

De bontfokkerijen die voor dit onderzoek werden onderzocht waren van kopstukken uit de bontindustrie.¹⁶

1.5. Het welzijn van de dieren op bontfokkerijen, op het moment dat ze gedood gaan worden

De Dieren op bontfokkerijen worden gedood op het moment dat hun vacht op z'n best is, dit is in het winterseizoen. Bontfokkers claimen dat de dieren goed verzorgd moeten worden, anders lijdt hun vacht daaronder, daarom worden ze gedood net voordat hun vacht zal gaan uitvallen/beschadigen. Slachtingmethodes bestaan uit vergassen, het breken van de nek, elektrocutie (elektrodes worden in de mond en anus gebracht) en (hoewel minder voorkomend), dodelijke injecties.¹⁷

1.5.1. Het gebruik van gas voor het doden van dieren

De hedendaags toegestemde methodes voor het doden van de dieren op bontfokkerijen zijn hoge dosissen koolstofdioxide (meer dan 30% kooldioxide), koolmonoxide (puur) (gasmix bevat meer dan 4% koolmonoxide) en koolmonoxide samengevoegd met andere gassen.

Een belangrijke kanttekening hierbij is dat nertsen, (die over het algemeen gedood worden met gas) semi-aquatische dieren zijn en hun adem goed lang kunnen inhouden. Ze neigen naar hypoxie doordat ze hun eigen lage zuurstofgehalte in hun bloed kunnen detecteren. Dit betekent dat ze enorm lijden tijdens het vergassingsproces.¹⁸ Dierenartsen hebben de volgende punten genoemd waarover ze hun zorg uitspreken omtrent het vergassen:

- *Koolmonoxide (CO)*: Het gebruik van CO is een onacceptabele methode voor het doden van dieren die gehouden voor hun vacht vanwege de onbetrouwbare concentraties, het gebruik van verontreinigde uitlaatgassen, het detecteren van het diers hypoxie en de lange termijn periode voor de sensitiviteit van dieren gedood door CO. Ook zijn er bezorgdheden over het gebruik van CO voor de gezondheid en veiligheid van de mensen.
- *Koolstofdioxide (CO₂)*: De aversie tegen dit gas en de praktische problemen om hoge betrouwbare concentraties te verkrijgen maakt dat CO₂ een onaangename en onacceptabele methode is voor het doden van groepen dieren zoals nertsen, vossen en andere pelsdieren.

1.5.2. Hoof- tot-staart elektrocutie

Hoofd-tot-staart elektrocutie is de meest voorkomende methode voor het doden van vossen en wasbeerhonden. Elektrocutie vereist enorme zelfbeheersing en het gebruik van elektrodes ingebracht in lichaamsopeningen. Als hartstilstand plaatsvindt voordat bewusteloosheid

¹⁶ Videomateriaal is te vinden op: 1) <http://www.youtube.com/watch?v=rMORFQRy-zg>; 2)

<http://www.youtube.com/watch?v=LcU2wSSsiSE> 3) <http://www.youtube.com/watch?v=-xKbldOmMqM>

¹⁷ Scientific Committee on Animal Health and Animal Welfare (2001) *The Welfare of Animals Kept for Fur Production* pp 67,68

¹⁸ Raj, M., Mason, G. (1999). Reaction of farmed mink (*Mustela vison*) to argon-induced hypoxia. *Veterinary Record* 145: 736-737

optreedt, dan is er grote kans voor het beleven van helse pijnen en stress van het dier. De elektrocutie van vossen is in New York al verbannen, doordat erg grote risico's aan de methode zijn gevonden.¹⁹

1.6. Conclusie over het dierenwelzijn op de bontfokkerijen

Het in 2001 uitgebrachte rapport van de Scientific Committee on Animal Health and Animal Welfare, concludeert dat: '*... Veehouderijsystemen zorgen voor serieuze problemen voor alle diersoorten die worden gefokt voor hun vacht.*'²⁰ Het rapport gaat door op de aanbeveling dat zowel het management als het verblijf van nertsen en vossen grote verbeteringen nodig hebben. Tot nu toe hebben echter geen significante verbeteringen plaatsgevonden en deze zullen hoogst waarschijnlijk ook niet plaats gaan vinden.

De FFA en Eurogroup for Animals hebben opgeroepen om te stoppen met de methodes die nu gebruikt worden voor het doden van dieren in bontfokkerijen.

1.7. Lidstaten en fokverboden

Door de groeiende bezorgdheid over het dierenwelzijn en de ethiek omtrent het fokken van pelsdieren voor alleen hun vacht is het tij aan het keren tegen de praktijken van de bontproductie binnen de Europese Unie. Onderzoek naar bontfokkerijen in een aantal lidstaten hebben bewezen dat het produceren van bont niet op een humane manier kan gaan.

In **Oostenrijk** en **Engeland** is er al een verbod op bontfokkerijen. In **Kroatië** is ook een verbod vanaf 2007, met een uitloop van 10 jaar voor de bestaande bontfokkerijen om af te bouwen. In **Nederland** is er in 2012 een verbod gekomen op de nertsenfokkerijen, met een afbouwperiode tot 2024. **Slovenië** heeft een verbod afgegeven op bontfokkerijen in maart 2013 met een afbouwperiode van 3 jaar. Lopende verboden tegen bontfokkerijen zijn nu nog gaande in **België** en **Estland**.

Vos- en Chinchilla bontfokkerijen waren al verboden in Nederland in de jaren '90. **Denemarken** heeft ook een verbod sinds 2009 op vossenfokkerijen met een afbouwperiode. In **Zweden** is een vossenfokkerij verbod gekomen doordat er een dierenwelzijnregel kwam dat vossen alleen gehouden konden worden als hun natuurlijk gedrag geuit kon worden in de fokkerijen. Denk hierbij aan graven, sociale interactie met andere vossen en actieve bewegingsvrijheid.

Duitsland heeft ook nieuwe regels aangenomen in 2009 voor bontfokkerijen, waardoor er nu meer ruimte in de kooien is voor de dieren. Vanaf 2016 gelden er ook nieuwe regels omtrent zwemwater voor de nertsen en een ruimte voor vossen en wasbeerhonden om te kunnen graven. Deze regels zullen er uiteindelijk voor gaan zorgen dat de bontfokkerijen ook daar zullen gaan sluiten.

¹⁹ <http://www.foxnews.com/story/2008/04/30/new-york-becomes-first-state-to-ban-electrocution-animals-for-fur/>

²⁰ Scientific Committee on Animal Health and Animal Welfare (2001) *The Welfare of Animals Kept for Fur Production*. P186

2. Wildklemmen

Naast de tientallen miljoenen dieren die gefokt en gedood worden op bontfokkerijen, worden de vachten van dieren die uit het wild gevangen worden naar de EU geïmporteerd en verkocht door de bontindustrie. Miljoenen wilde dieren, waaronder lynxen, coyotes, vossen, wasberen en wolven lijden en sterven jaarlijks in wildklemmen in voornamelijk de Verenigde Staten, Canada en Rusland.

Wildklemmen zijn inhumain en veroorzaken veel pijn. Sommige klemmen zoals de 'leghold'-klem zijn ontworpen om een dier vast te houden als een bankschroef. Andere klemmen wurgen of pletten hun slachtoffers.

Sommige dieren bijten hun poot die in de klem zit af om te kunnen ontsnappen. Jagers noemen dit 'ring-off'. Sommigen sterven door shock of bloedverlies terwijl andere dieren lange tijd (soms dagenlang) vast zitten in de klemmen voordat de jager langskomt om ze te doden. Geweren worden hierbij liever niet gebruikt omdat kogels kostbaar zijn en de vacht kunnen beschadigen. In plaats daarvan worden die dieren doodgeslagen of doodgeschoot. Voorbeelden van dit dierenleed zijn vastgelegd.²¹

Alle wildklemmen werken willekeurig, ze slaan dicht op het moment dat een dier erin trapt. Met uitsterven bedreigde diersoorten kunnen er ook mee gevangen worden, evenals huisdieren. Voorbeelden van honden en katten die in een klem vast kwamen te zitten zijn talrijk. Jagers hebben een naam voor ongewenste dieren die in klemmen zitten: 'afval'.

2.1. Wildklem verordening

Een van de meeste voorkomende klemmen om dieren mee te vangen voor hun vacht is de 'steel-jawed leghold' wildklem, een klem die zo wreed is dat het gebruik ervan verboden is binnen de Europese Unie. In principe verbied Verordening (EEG) Nr. 3254/91 het gebruik van leghold-klemmen binnen de Unie en de import van vachten en artikelen met bont gemaakt van bepaalde diersoorten die afkomstig zijn uit landen die gebruik maken van de leghold-klemmen of andere vangstmethoden, die niet voldoen aan de internationale humane wildklemstandaarden.

Sinds het begin hebben Canada en de Verenigde Staten, de grootste exporteurs van bont afkomstig van dieren uit het wild, er alles aan gedaan om de leghold-klem verordening te dwarsbomen. In 1997 sloot de Europese Commissie een overeenkomst met Rusland en Canada en later een aparte (niet bindende) 'agreed minute' die de oorspronkelijke Verordening (EEG) Nr. 3254/91 afzwakten. In essentie staat het de jager toe om onder bepaalde omstandigheden de leghold-klemmen te blijven gebruiken, daarnaast mag het bont dat verkregen is middels deze klemmen geïmporteerd worden naar EU.

Kortom, deze 'tripartite' overeenkomst focust enkel op de lichamelijke letsels die door de klemmen worden veroorzaakt en verzaakt om rekening te houden met de pijn en stress waar deze dieren aan lijden wanneer zij klem zitten. Bovendien staat de overeenkomst het gebruik van gevoerde leghold-klemmen toe, ondanks dat deze klemmen ook zeer veel pijn en stress bij haar slachtoffers veroorzaken. Daarnaast staat de overeenkomst verdrinking toe als een

²¹ Respect for Animals and Born Free USA (2011) Footage of trapping and animal welfare abuses, <http://www.youtube.com/watch?v=muObckdhICA>

acceptabele dodingmethode. De overeenkomst negeert alle aanbevelingen op het gebied van dierenwelzijn afkomstig van wetenschappers. Wildklemmen zijn daardoor gezien als 'humaan' als een gevangen diersoort genoemd wordt in bijlage I van de verordening en lijdt aan een doodstrijd van maximaal 300 seconden (dat wil zeggen 5 minuten); de door experts gedane aanbeveling van een maximum van 30 seconden werd genegeerd.

Het resultaat hiervan is dat bont van wilde dieren die met inhumane wildklemmen zijn gevangen, binnen de EU verkocht mag worden.

3. Impact van bontproductie op milieu en natuur

De bontindustrie is erop gebrand om zichzelf te presenteren als een 'groene' en duurzame industrie. Bont wordt in de markt gezet als een 'natuurlijk' product, terwijl het in werkelijkheid, zoals hieronder wordt beschreven, intensief bewerkt, getransporteerd en verwerkt moet worden voordat het geschikt is voor de verkoop.

Daarbij moet worden opgemerkt dat bont over het algemeen geproduceerd wordt als mode-item en ondanks dat het hergebruikt kan worden voor andere kledingstukken, modetrends erom bekend staan kort te duren. Hierdoor is er geen garantie dat een bontproduct het volgende modeseizoen nog gedragen of gerecycled zal worden.

3.1. Chemische verwerking

Zodra de vacht van een dier is verwijderd, zal het, tenzij het chemisch wordt behandeld, weggroten. Chemicaliën zoals formaldehyde en chroom worden gebruikt om het rotten tegen te gaan. Omdat bont onderdeel is van een dood dier heeft het bescherming nodig tegen natuurlijk verval door onder andere insecten, bacteriën en schimmels.

Een mix van schadelijke en giftige stoffen wordt gebruikt bij het verwerken en beschermen van onbewerkt bont. Denk hierbij aan oppervlakte-actieve stoffen, oplosmiddelen, zuren, tanninen, biociden, fungiciden, verfstoffen en bleekmiddelen. Arbeiders werkzaam in deze industrie lopen het risico op acute en chronische gezondheidsproblemen zoals huidklachten, oogklachten maar ook kanker en zelfs de dood. De stoffen zijn ook zeer schadelijk voor de in het water levende organismen en dragen bij aan luchtvervuiling. Een groot gedeelte van de bontverwerkende industrie is verplaatst naar ontwikkelingslanden zoals China, waar de milieustandaarden lager liggen en de arbeidskrachten goedkoper zijn.

Een IPPC-onderzoek uit 2003 van de Europese Commissie naar de best beschikbare technieken voor het kleuren van huiden en vachten erkent de verfindustrie als een als "a potentially pollution-intensive industry."²²

Het 'Industrial Pollution Projection System' stelt dat de bontverwerkende industrie tot de top vijf van industrieën behoort die verantwoordelijk is voor vervuiling door het gebruik van zware metalen²³

²² <http://www.epa.ie/pubs/advice/brefs/tanning.pdf> page i.

²³ <http://elibrary.worldbank.org/doi/pdf/10.1596/1813-9450-1431> p.51

Hoewel het grootste gedeelte van de bontverwerkende industrie zich verplaatst heeft naar China, maakt ook de Chinese overheid zich zorgen over de vervuiling die door bontverffabrieken worden veroorzaakt. In December 2007 meldde *The Trapper & Predator Caller*, een publicatie van de bonthandel dat China overwoog om een repressieve belasting in te voeren op de bontverwerkende industrie als onderdeel van een poging om zwaar vervuilende industrie te bestraffen.

3.2. Bont is niet groen

Bont is verre van een hernieuwbare natuurlijke hulpbron. Sterker nog, de productie van echt bont legt een groter beslag op onze kostbare en onvervangbare energiebronnen dan de productie van synthetisch nepbont. Uit onderzoek van Gregory H. Smith, een onderzoeksingenieur op het gebied van vervoer aan de University of Michigan, is gebleken dat het bijna drie keer meer energie kost om een bontjas te maken van vachten van dieren die met een wildklem zijn gevangen, dan het produceren van een jas van synthetisch nepbont.²⁴

De claim dat bont een 'groen' product is, wordt ook weerlegd door de resultaten van een recent onderzoek naar de milieu-impact van de productie van nertsenbont. In 2011 voerde het Nederlandse onderzoeksbureau CE-Delft een levenscyclusanalyse voor de productie van bont. Hierbij bestudeerden zij de productieketen vanaf de productie van nertsenvoer tot aan de productie van een kilo bont klaar voor gebruik door de kledingindustrie. Er werd gekeken naar de impact van de bontproductie op achttien verschillende milieueffecten. Daarna werden deze resultaten vergeleken met het milieu-impact van verschillende textielsoorten zoals katoen, acryl, polyester en wol.²⁵

Uit het onderzoek bleek dat in vergelijking met textiel, bont de hoogste impact heeft voor 17 van de 18 berekende milieueffecten, waaronder klimaatverandering, vermisting en toxische emissies. De impacts van bont zijn een factor 2 tot 28 hoger, zelfs al worden voor diverse stappen in de bontketen de lage (ondergrens)waardes gebruikt. Alleen voor waterverbruik heeft niet bont, maar katoen de hoogste score.

Ook de N₂O-emissie (stikstofoxide) en NH₃-emissie (ammoniak) afkomstig van de nertsenmest vormen een belangrijke factor bij de berekening van de milieu-impact. Deze stoffen dragen vooral bij aan de effecten verzuring en de vorming van fijn stof.

Het klimaateffect van 1 kilo bont is 5x zo hoog als de hoogste score voor ander textiel (wol). Dit komt door het voer en door de N₂O-emissie van mest.²⁶

3.3. Impact op biodiversiteit

De bontindustrie heeft ook een aanzienlijke invloed op de biodiversiteit. Zij is verantwoordelijk voor het uitsterven van verschillende diersoorten zoals de zeenerts. Zoals hierboven al werd aangegeven vormt de jacht met wildklemmen een grote bedreiging voor populaties wilde dieren. De klemmen die worden gebruikt werken volledig willekeurig waardoor elk dier

²⁴ Gregory H. Smith, "Energy Study of Real vs. Synthetic Furs," University of Michigan, Sept. 1979.

²⁵ M. Bijleveld, M. Korteland & M. Sevenster (2011) The environmental impact of the fur production. Delft, CE Delft, January 2011

²⁶ <http://bontvoordieren.nl/data/files/2011-02%20Milieurapport%20CE%20Delft.pdf>

gevangen kan komen te zitten, waaronder ook ernstig bedreigde diersoorten. Deze jacht legt dus extra druk op al bedreigde populaties.

Als gevolg van de arrogante en onverantwoordelijke houding van de bontjagers ten opzichte van het milieu, zijn de grote katachtigen en veel van hun kleinere soortgenoten nu bedreigd met uitsterven en moeten nu beschermd worden tegen verdere uitbuiting.

Bovendien is de bontfokkerij ook verantwoordelijk voor de introductie van niet inheemse diersoorten. De Amerikaanse nerts, wasbeerhond, muskusrat en beverrat zijn allen naar Europa gehaald voor het fokken van bont maar leven nu ook in het wild. Deze indringers vormen een niet te onderschatten gevaar voor de biodiversiteit op het continent. Dit wordt tevens onderschreven in de Conventie over Biologische Diversiteit.

De Amerikaanse nerts heeft bijvoorbeeld de Europese nerts en bunzing verdreven als gevolg van een toenemende wedloop om voedsel. Verder vormt het dier een bedreiging voor inheemse vogels. In Groot-Brittannië is de nerts verantwoordelijk voor de terugval van de watervogel.

Niet inheemse diersoorten kunnen dus zeer grote gevolgen hebben voor de ecosystemen en de leefomgeving. De kosten die worden gemaakt om de (milieu)schade te minimaliseren zijn hoog. De indringers kunnen bijvoorbeeld ziektekiemen en parasieten bij zich dragen wat grote gevolgen kan hebben voor de inheemse diersoorten.

De grootschalige negatieve impact van niet inheemse diersoorten op de biodiversiteit heeft in september 2013 bij de Europese Commissie tot een wetvoorstel geleid. Men wil met deze maatregel de introductie en verspreiding van niet inheemse diersoorten zoveel mogelijk voorkomen.

De Fur Free Alliance en Eurogroup for Animals zijn voorstanders van het opnemen van de niet-inheemse diersoorten zoals de Amerikaanse nerts, wasbeerhond, muskusrat en bunzing op de te vormen lijst van 'Diersoorten onder de zorg van de EU'. Zij hopen daarnaast dat het 'de vervuiler betaalt' principe wordt toegepast daar waar men de aansprakelijkheid kan aantonen ten opzichte van het opzettelijk vrijlaten of nalatig handelen van niet inheemse diersoorten.

Over de Fur Free Alliance

De Fur Free Alliance (FFA) is een internationale coalitie van dierenbeschermingsorganisaties die als doel heeft een einde te maken aan de uitbuiting en het doden van dieren voor hun vacht. De FFA heeft een wereld voor ogen waarin het moreel verwerpelijk is dieren te doden voor zulke onnodige doeleneinden. Wij streven deze doelen na op een legale en vreedzame wijze door het creëren van bewustzijn en geven van voorlichting over het dierenleed en milieuschade dat aan bont kleeft.

Over Eurogroup for Animals

Eurogroup for Animals is de toonaangevende partij op het gebied van dierenwelzijn op Europees niveau. Wij zijn de stem van de miljarden dieren die in laboratoria, fokkerijen, boerderijen of in het wild leven. De organisatie is erkend door de EU en neemt deel in alle mogelijk relevante comités en overlegorganen op Europees niveau.